

சிங்கை நகர்

உக்கிரசிங்கன் புதியதலைநகர் ஒன்றினைத் தன் இராச்சியத்தில் உருவாக்க விரும்பி வன்னிப்பிரதேசத்தில் திக் விஜயம் ஒன்றினை மேற்கொண்டான். அவன் வன்னி மார்க்கமாகச் செல்லுகையில் வன்னியர்கள் ஏழு பேரும் எதிர்கொண்டு வந்து

சிங்கபூரமாகும். இம்மன்ன் சமுத்தைத் தனது ஆட்சியின் கீழ் வைத்திருந்தான். உத்தரதேசத்திலும் இவனது ஆட்சி நிலவியது. அத்தலைநகரின் பெயர் இங்கு வழங்கலாயிற்று என்ப புஸ்பரத்தினம் கருதுகிறார். ஆனால் சிங்கை நகர் என்ற பெயர், முதன் முதல் கதிரமலையிலிருந்து தலைநகரை வேறிடத்திற்கு மாற்றிப் புதிய தலைநகர் ஒன்றினை உருவாக்கி உக்கிரசிங்கனின் பெயரைத் தாங்கி சிங்க (ன்) நகர் என விளங்கியிருந்தது எனக் கொள்வதே சாலப் பொருத்தமானது. தமிழரின் ஆரம்பத் தலைநகரான சிங்கை நகர் என்பது யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே வன்னிப் பிராந்தியத்தில் குறிப்பாக பூநகரியில்

பொருத்தமானது. ப. புஸ்பரட்னைத்தின் ஆய்வுகளில் இருந்து பூநகரிப் பிரதேசம் பண்டைய இராச்சியம் ஒன்றின் வளமான பிரதேசமாக விளங்கியிருக்கிறது எனத் தெரிகிறது. பூநகரிப் பிரதேசத்தில் கிடைத்த அகழ்வாராய்ச்சிப் பொருத்தகள் இதனை நிருபிக்கின்றன. சிங்கன் நூல்களிலிருந்தும் கம்பளைக் கல்வெட்டிலிருந்தும் சிங்கை நகர் அலையெறியும் கடற்கரையோரத்தில் அமைந்திருந்தது எனத் தெரிகிறது. 'பொங்கொலி நீர்ச்சிங்கை நகராரியன்' என கோட்டைக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. யாழ்ப்பாணக் கடலீரோ அன்று பொங்கு கடலாகவே விளங்கியது. சண்டிக்குளமண்டலத்தை, ஆனையிறவு மணவ அணை,

பயன்பாட்டை உணராத எமது மூதாதையரான பண்ணடையதமிழ் மக்கடக்கூட்டத்தினர் தமக்குப் பரிச்சயமானதற்கேமேல் வடிகாலமைப்பைக் கொண்ட நதிகள் பாய்கின்ற வன்னிப்பிரதேசத்தை ஆரம்பத்தில் தமது வதிவிடங்களாகக் கொண்டிருந்தனர் எனக் கொள்ளலாம். பூநகரி, மூல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார் ஆகிய பிரதேசங்களின் தரையைமூட்பும் வடிகாலமைப்பும் நீர்ப்பாளன்குளங்களை நிறுவிப் பயிர்ச்செய்கை பண்ணச் சாக்கமான நிலமை அவர்களால் ஆரம்பத்தில் விரும்பப்பட்டிருக்கிறது. தரைமேல் வடிகாலற்ற தொடர்புக்கள் மீண்டும் தொடர்புகள். சிங்கை நகரிலிருந்து ஜெயதுங்கள் வடவிலங்கையை ஆண்ட காலத்தில், முதலாம் சேனை என்பான் அனுராதபுரத்திலிருந்து ஆட்சி செய்தான். ஸ்ரீமார் வல்லபன் (கி.பி. 815 - 862) என்ற பாண்டிய மன்னன் இலங்கைக்கு படையெடுத்து வந்து ஜெயதுங்களை வென்றதோடு சேனையும் புறமுதுகிடச் செய்து திறை பெற்றுக் கொண்டான். ஜெயதுங்கனின் பின்னர் உத்தரதேசத்தை அவன் சந்ததியினரே ஆண்டிருக்கவேண்டும். அவர்கள் தென்னிந்தியத் தமிழரசர்களுக்கு அல்லது தென்னிலங்கைக் கிங்களவரசர்களுக்கு கட்டுப்பட்டவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் எனத் துணியலாம். ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் உத்தரதேசம், 2ம் கல்லூபம் மன்னனின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் உட்பட்டிருந்தது என்பதை கந்தரோடைக் காலவாய் மாவிமங்கு அவியலாம் என்கா. இந்திரபாலா குறிப்பிடுகிறார். மேலும்.

ஒரு மணல்வளியே தமிழ் மன்னன் ஒருவன் பரிசளித்தாகக் கூறும் இச்சம்பவத்தின் உண்மை பொய் எவ்வளவு என்பதை ஆராய்வதை விடுத்து மணல் வெளியாகக் கருதப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் வடக்கேயிருந்தது என்றால் அதைப் பரிசாகத் தந்த மன்னன் இருந்தவிடம் தென் நிலப்பரப்பாக இருந்து என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டத்தக்கதே.

பாண்டியர் படையெடுப்பு

தென்னிந்தியாவில் தமிழரசுகள் வலிமை பெற்றிருந்த காலவேளைகளில் கடல் கடந்து இலங்கை மீது

படையெடுப்புக்கள் மீண்டும் தொடர்புகள். சிங்கை

நகரிலிருந்து ஜெயதுங்கள் வடவிலங்கையை ஆண்ட காலத்தில், முதலாம் சேனை என்பான் அனுராதபுரத்திலிருந்து ஆட்சி செய்தான். ஸ்ரீமார் வல்லபன் (கி.பி. 815 - 862) என்ற பாண்டிய மன்னன் இலங்கைக்கு படையெடுத்து வந்து ஜெயதுங்களை வென்றதோடு சேனையும் புறமுதுகிடச் செய்து திறை பெற்றுக் கொண்டான்.

ஜெயதுங்கனின் பின்னர் உத்தரதேசத்தை அவன் சந்ததியினரே

ஆண்டிருக்கவேண்டும். அவர்கள் தென்னிந்தியத் தமிழரசர்களுக்கு அல்லது

தென்னிலங்கைக் கிங்களவரசர்களுக்கு கட்டுப்பட்டவர்களாக

இருந்திருக்க வேண்டும் எனத் துணியலாம். ஒன்பதாம்

நூற்றாண்டில் உத்தரதேசம், 2ம் கல்லூபம் மன்னனின் ஆதிக்கத்தின் கீழ்

உட்பட்டிருந்தது என்பதை பெண்மகஞம் பிறந்தார்கள்.

உக்கிரசிங்கனின் பின் நாரசிங்கன், ஜெயதுங்க பரராசிங்கன் என்னும்

கூடுதலாக அமைந்திருந்தன என்பதில் எவ்வித ஜையமில்லை. சிங்கை நகரிலிருந்து அவனரச செய்யுங்காலத்தில் நாரசிங்கன் என்னும் ஓர் ஆண்மகனும் செணகபவதி என்னும் ஒரு பெண்மகஞம் பிறந்தார்கள். உக்கிரசிங்கனின் பின் நாரசிங்கன், ஜெயதுங்க பரராசிங்கன் என்னும்

-சிங்கை ஆழ்யான்-

நாமத்துடன் அரசனானான். அவன் அரசியற்றும் நாளிலே யாழ்ப்பாடி என்றும் பாணகுலத்தவரென்னெடி பரிசில் பெறுவான் வேண்டி

அரசவைக்கு வந்து தனது திறமையைக் காட்டினான். அரசன் மகிழ்ந்து இப்போது கரையுர், பாலையூர்

என்றமைக்கப்படுவதாகிய மனல் மேட்டைப் பரிசிலாகக் கொடுத்தான்.

யாழ்ப்பாடியும் உவகையுடன் ஏற்று தன்னும் சென்று

தன்குலத்தவருடன் வந்து அவ்விடத்தைத் திருத்தி குடியேறினான். அவ்விடம் யாழ்ப்பானம்

என்றமைக்கப்பட்டது. அப்பெயர் பின் பறங்கிக்காரர் கட்டிய நகரிக்காகி ஈற்றில் குடாநாடு முழுவதற்குமுரியதாகிவி விட்டது.

கண்ணெற்காத ஒரு யாழ்ப்பாடிக்கு இசைக்கு பரிசாகத் தனது இராச்சியத்திற்கு வடக்கே இருந்து

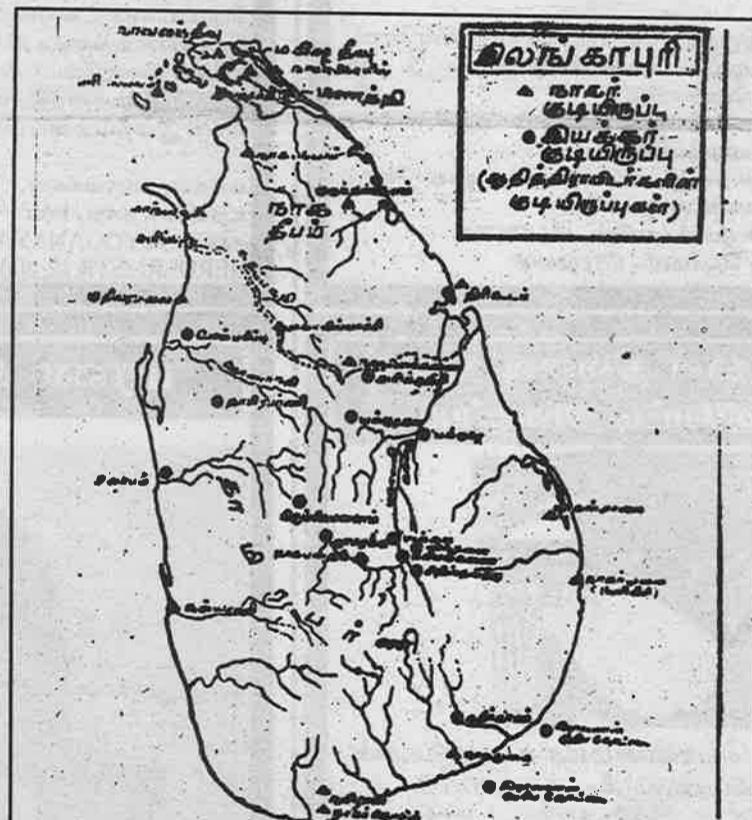
பத்தாம் நூற்றாண்டில் உத்தரதேசம் 4ம் மஹிந்த என்ற சிங்களமன்னனின்

ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்தது. பத்தாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஒரு படையெடுப்பு

யாழ்ப்பானத்திலே நடைபெற்றபோது, அப்பொழுது அனுராதபுரத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த நாள்காம் மஹிந்த மன்னன் (956 - 972) உடனே

யாழ்ப்பானத்தில் கொண்டிருந்த நாள்காம் மஹிந்த மன்னன் (956 - 972) உடனே யாழ்ப்பானத்துக்கு படையனுப்பி அப்பகுதியை மீண்டும் விடுவித்தான் என கூவம்சம் கூறும்.

படையெடுப்பு நடாத்திய தென்னிந்திய மன்னப் சுந்தரசோழன் எனப்படும் 2ம் பராந்தகனாவான். பின்னர் மீண்டும் கி.பி. 1003 இல் ராஜாஜூசோழன் இலங்கை மீது படையெடுத்து வெற்றி கொண்டான். (தொடரும்)

நகர் இருந்ததெனவும் நல்லுாருக்கு அருகில் இருந்ததெனவும் வரலாற்றாசிரியர்கள் கொள்வது ஏற்றாகவில்லை. சிங்கை நகரை உக்கிரசிங்கன் பகுதியிலே நிறுவினான் என்பது

எதுவுமின்றி இந்து சமுத்திரத்தின் கிழக்கு - மேற்கு இணைப்பு, இக்கடனேரோயியைப் பொங்கு கடலாகவைத்திருந்தது. யாழ்ப்பானக் குடாநாட்டின் தரைக்கீழ் நீர்வளத்தின்

நதுவுமின்றி இந்து சமுத்திரத்தின் கிழக்கு - மேற்கு இணைப்பு, இக்கடனேரோயியைப் பொங்கு கடலாகவைத்திருந்தது. யாழ்ப்பானக் குடாநாட்டின் தரைக்கீழ் நீர்வளத்தின்

நதுவுமின்றி இந்து சமுத்திரத்தின் கிழக்கு - மேற்கு இணைப்பு, இக்கடனேரோயியைப் பொங்கு கடலாகவைத்திருந்தது. யாழ்ப்பானக் குடாநாட்டின் தரைக்கீழ் நீர்வளத்தின்

நதுவுமின்றி இந்து சமுத்திரத்தின் கிழக்கு - மேற்கு இணைப்பு, இக்கடனேரோயியைப் பொங்கு கடலாகவைத்திருந்தது. யாழ்ப்பானக் குடாநாட்டின் தரைக்கீழ் நீர்வளத்தின்